

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul paraziților și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Opera sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

UNDE EȘTI TU ȚEPEȘ!

...Unde ești? Coboară de acolo de sus, sau intrupează-te, cel puțin, în carnea și oasele unui bun patriot, ministru sau general ca să-i deschizi ochii, ca să-i avânți inima și să-i dai acea putere ce înfioară, stârpește și nu cunoaște decât datoria, oricât bănet i-ar sări în spate.

Vino în mijlocul nostru, ca sub puterea unui cuvânt să se ridice în văzduh drăceștile tale țepe, în a căror vârfuri să fluture în bătaia vântului haine și trupuri sdrențuite. Iar pentru jelanii și durerea celor de sus să nu picure nici o lacrimă!

Să strângi în jurul lor mulțimea ce culege cuvintele din vânt, să vadă acele ființe blestemate, a căror soartă, le este vecinic streangul, să se înfioare de adevăr și de durerosul sfârșit, ce-l așteaptă pe orice tulburător sau rău voitor al scumpei noastre Țări.

Să întinzi arcanul printre acei nemulțumiți de soartă, ce în foi întregi de ziare, răspândesc otravă, în pătura cinstită și muncitoare dela sate și orașe, iar în cuvintele nesocotite bîrfesc neamul și Organizația Românească.

Dă o raită prin meleagurile Basarabiei. Pătrunde cu înfățișarea ta groasnică, cu ochii tăi de vultur și pumnul tău de fier în redacția ziarului comunit „Tănă-

rul bolșevic” și ia de guler pe nemernicii și puturoșii, ce fug de muncă, ce se căsnesc să aștearnă pe hârtie cuvinte murdare cu otravă. Strânge-i în fiere și arată-le copacii ascuțiți în vârf, strejuind alături sălbaticii călăi, ce așteaptă doar o clipire de ochi și întrebă-i de mai doresc ca Basarabia să devină republică sovietică. Fă un semn călăilor să-l avânte în sus ca să simtă vârful țepii și mai întrebă-i de visează „raiul bolșevic în țară.” Pune apoi pe un „destoinic în a ceti”, să le citească cuvânt din cuvânt articolul criminal: „11 ani de jaf și persecuție” și cere-le să-ți arate boerimea din Basarabia ce sughe și sânge, jafurile, întunecate din evul mediu, persecuțiile, tortura și istoria aceia în care stă scris că „boerimea română timp de 11 ani a domnit prin sânge și hoșii.” Apoi să-ți spună numele acelora 300.000 din emigrați, din cauza răutății noastre precum și hoșii nesuferiți de dânsii (dar aduși tot de dânsii) în Basarabia. Desfătează-l, apoi cetind finalul de „raiul bolșevic” și marele plan, în care Basarabia devine o republică sovietică.

Și tocmai când ai terminat articolul, ca să-i trezești din visul milenar, dă-le drumul în țepă, ca svârcolirile morții să-i convingă încă odată, că *România nu va pieri niciodată.*

Aceasta să le fie soarta tuturor acelora înflăcărați de raiul bolșevic pe care ar dori să-l aducă pe pământul basarabean. Dorința manifestată în articolul denumit cu ocazia sărbătoririi unirei Basarabie cu patria mamă. Așteptăm ca poliția, să se achite conștiincios, dându-le, dacă nu pedeapsa lui Țepeș cel puțin așa fel ca să le piară gustul de a se mai juca cu focul.

... Apoi sboară spre meleagurile Ardealului și mai departe, pătrunde în plină ședință a comisiunii optanților. Săgetează-i cu privirile, să le înghețe și măduva în oase, tună cu vocea ta de român și cere-le, pentru Dumnezeu! să nu ne scoată din sărite.

Ca fulgerul să lumineze sabia ta, deasupra capetelor de grofi, că poate, cel puțin de frică, li se va învărti în creeri butonul înțelepciunii. *Să înțeleagă că pământul pe care au răsufat și răsufă e furat prin sabie, foc și strămbătate și că în cartea cerească acest pământ este scris pe numele nostru decând licărește viața. Amintește-le că în pământele tale legi stă scris: „Acel ce viețuește pe pământ străin, trebuie să plătească folosința”. Și atunci, de le-am face socoteala, că de 1000 de ani ne folosesc pământul ca arendași*

forțați, nu știu zău de-ar putea plăti cu tot titlul lor de grofi.

Desfătați în bogățiile acestui pământ, ridicați acolo unde sunt din munca noastră, plămădiți ca popor din ură și jaf, se mai încumetează a-și lua dreptul de proprietari, mai ales că pământul a fost dat—in parte—ungurilor de pe aici!

Iar atunci când vei pleca din liniștea ședinței, nu uita să le înfigi în măsă și îngrozitoarea ta țepă!

Pătrunde apoi în magazinele și dughenele iudevești și arată-le vârful ascuțit al țepii. Acel ce trăește ca lipitoare în vârf de țepă, să aibă sfârșitul.

Pătrunde acolo unde se fură banul public și fă-i să se înfricoșeze și el odată de mârșava lor hoșie.

Noi aceștia mici, mici de tot, a căror soartă ne este legată de mecanismul și mersul bun a scumpei noastre Țări, și care nu cunoaștem decât sfânta dreptate și muncă, te vom urma pretutindenea.

Gheorghe Atanasiu.

Fiecare abonant este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonant.

Manual de Demagogie

300
Cam pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?
de: **Comandant Damian**

(Continuare.)

Priviți pâinea aceasta, pe care am adus-o cu fratele Madgearu din Basarabia. E pâine făcută din țărâțe de coceni de porumb, — în fabrica de Pâine a jidanului Herdan din București anume cu scopul spre a prosti și convinge pentru cauza național — țărăniștilor pe naivi și creduli, ce bine înțeles nu să spună nici în ruptul capului altfel s-ar da de gol și ar încasa o sfântă de bătaie dela poporul adunat, — pe care am adus-o spre a vă dovedi ce fel de pâine să mânâncă în Basarabia, în vreme ce hoșii de liberali și tâlharii de averescani să meacă în colaci și plesnesc de frip-

turi. Păi bine, măi oamenilor. Să mai poate așa? Mai suferiți voi această nemi pomenită batjocură și bătaie de joc?

Nu se mai poate d-le Mihalache! Nu se mai poate! Jos cu ei! Rușinel! Jos cu ei!

Trăiască Mihalache, să ne facă dreptate! Trăiască Maniu, să ne dea și nouă colaci. Ural Trăiască! Să aude din gura poporului amețit de atâta demagogie!

Dl. Mihalache zâmbește iar satisfăcut, apoi după ce își zice în sine: „Strigați proștilor, strigați. Strigați cât puteți, căci voi strigați și tot voi plătiți”, continuă: Se mai poate ca în blagoslovita țară românească țărânul muncind pământul și fiind talpa Țării să mânânce pâine din țărâțe de coceni de porumb? Nu se mai poate oamenilor! Strigați în toată lumea mare, strigați să audă Regenta, să audă și M. S. Regia

că nu mai suferiți nici pe liberali, nici pe averescani, nici pe nimeni, . . . că ne vreți pe noi, și numai pe noi, la Putere.

Să ne aducem aminte de preoți și de învățători. Nu s-a făcut nimic nici pentru ei. În programul nostru stă scris că le vom mări plățile și le vom asigura un traiu mai omenesc și mai bun. Tot în programul nostru stă scris că vom efena viața, mai mult și mai bine decât în oricare altă țară. Pentru industriași și comercianți vom înființa credite speciale, vom șterge controlul vămilor și vom întări exportul produselor lor. Funcționarilor și Pensionarilor de Stat le vom acorda toată atențiunea, asigurând înamovibilitatea și scoțându-i din mâinile polițianismului Jandarmeria o vom desființa, înlocuind-o cu „gărzii cetățenești” și ca „cete de voluntari”, gata oricând a sursă în bătaie pe toți care vor îndrăzni a crăpa un singur cuvânt dăru-

impotriva noastră ajungând la Putere Vom face în așa fel ca celelalte partide politice să nu mai poată ajunge la troacă niciodată. Pe dl. Cuza dela Iași, și pe toți cuziștii, — ce ne porți, și mereu ne vor purta, Sâmbetile, — îi vom destitua pentru că noi socotim de crimă națională a trezi pe plugari la conștiința politică, pentru că nu se poate tolera ca acești domni se ne împledece pe noi dela munca noastră grea și sfântă de a nu face ceva și pentru concetățenii noștri jidani. Pentru că nu putem admite să se mai propage la mână de trezire la sate contra comerțului și gheșefarilor ce să fac, și de care nu se va putea lipsi nici un partid ce face politică în țara românească, și pentru că nu putem aproba concepțiunea lor ca pădării și bogățiile României să stea putrezând, iar noi să bazunarele goale și cu stomacul fără mâncă, țărăni, numai așa de dragul dlui Cuza și de oamenilor d-sale. Nu

Serbările împreunate cu desvelirea busturilor A. D. Xenopol și Gh. Coșbuc în Arad.

Programul s'a executat aproape întocmai precum s'a publicat și în Nr. 21 al ziarului nostru. A fost totul foarte frumos, foarte înălțător pentru cei ce au inimă și suflete de români.

Străinii, cărora autorităților noastre le place, să le facă curte și coadele de topor și cu această ocaziune nici măcar din întâmplare sau curiozitate nu s'au apropiat de marea mulțime românească adunată în fața „Palatului Cultural”, unde au avut loc serbările, deși au fost serbări culturale-naționale. Și tocmai din motivul acesta a făcut impresie proastă și absența d-lui primar, a d-lui președinte al „Astei” culturale etc. etc. (Gurile rele spun că au făcut excursii...)

Serviciul divin celebrat de o mulțime de d. preoți în frunte cu P. S. Sa Episcopul, precum și corul și discursurile oficiale au impresionat adânc pe cei prezenți. Discursurile ar fi avut însă și mai mult și mai bun efect, dacă erau mai puțin oficiale, dacă erau „vorbite” cu mai multă însufiețire... și dacă revărsau mai multă dragoste de neam, de țară, de biserică și de cultura românească, așa precum a fost discursul P. S. Sale Episcopului Dr. Grigorie Gh. Coșbuc, care în comparație cu celelalte a fost mai mult decât focul față de fum, lumina față de întunec și căldura față de răceală.

Și tocmai de aceea suntem fericiti să-l putem publica în întregime, ca fie care cetitor să-l citească și să-l recetească, fiindcă este o adevărată evanghelie, o adevărată mană cerească; iată-l:

Cuvântarea P. S. Episcopului Grigorie al Aradului

Biserica noastră ortodoxă, instituția apostolului mântuitor, se bucură astăzi, că prin persoana mea, a putut sfinți monumentele înălțate în Arad, în memoria marilor gânditori: Gheorghe Coșbuc și A. D. Xenopol. În adevăr, mângâiere mare avem constatând, că precum creștinismul a avut nevoie de apostoli, așa și ideea națională română, ca și orice idee, prin apostoli și-a făcut drum în sufletele românilor. E bine să ne însemnăm aici, că valorilor spirituale ale neamului avem să mulțumim serbarea de azi. În lipsă de valori spi-

asta nu se poate! Fără comerț nu există politică.

Pe jidani trebuie să îi sprijinim și noi, fiindcă nici noi nu putem trăi fără ei și apoi doară toată lumea știe că ei sunt adevărații comercianți și industriași, pe câtă vreme ceilalți, creștinii, iacă ni așa niște bieți târători. Deci încă odată nu vă luați după gura Cuziștilor ce vor să vă lamineze și să vă deștepte; căci dacă toți suntem luminați și deșteptați atunci cine să mai muncească pământul, cine să mai facă comerțul și cine să ne mai voteze. Așadar dl profesor, Cuza dela Iași să-și vadă de cartea dsale, iar politica să o lase pe seama noastră că știm noi cum să o învățăm ca să iese bine pentru socoteala noastră și al noștri.

Și acum să vă mai spun un ultim cuvânt până la revederea noastră, nu peste multă vreme, tocmai la... Paștele Cailor verzi. Mare și bun e Tatăl

rituale pierit-a lumea antideluviană, civilizația egipteană, a Asirei, Babiloniei și a Romei și dacă și în istoria modernă găsim asemenea cazuri, — noi Români, ne laudăm totuși că suntem spre înălțare, căci am avut și avem valori spirituale incontestabile. Intre aceste valori cu mândrie numărăm pe nemuritorii Gh. Coșbuc și A. D. Xenopol.

Precum odinioară Cazanla mitropolitului Varlaam de zece ori rețipărită, — se răspândise peste tot pământul românesc, dela Iași la Dunăre, până la Maramureș și Banat, — așa și scrisul celor doi apostoli înfățișăți în chip de bronz în fața noastră, — s'a răspândit peste toate finiturile locuite de Români, încă înainte de unirea tuturor Românilor.

Cunoscut fiind adevărul, că forța noastră principală a Românilor ardeleni până în ziua unirii celei mari a fost Biserica, — nu este fără interes să amintim aici, că geniul lui Coșbuc se infiripase în undele fumului de tămâie și în lăcărul luminărilor de ceară, din Biserica satului natal, unde tatăl său, părintele Sebastian era preot. De aici vine în poezia lui icoana vie a omului dela țară în intimitate străveche cu cerul și pământul cum caracterizează murele n o s t r u poet Octavian Goga, concepția poeziei lui Coșbuc.

Autorul Baladelor și Idilelor, al Fierului de Tor și al altor scrieri neprețioase, — era o fire conservatoare, cu rădăcini puternice în sufletul neamului românesc. Comoara de simțire din casa părintească n'a dus-o în adunări franc-masonice, cum fac astăzi unii fil ai neamului și nici n'a zugrăvit fantomele unui umanitarism rău înțeles, ci a cântat cele mai tainice și mai profunde vibrări ale sufletului neamului. El își aduce aminte de căsătoria părintească, în care mama lui îi făcea cruce pe piept când era mic. În poezia „La Paști” își aduce aminte de maica sa:

Ah, iar în minte mi-ai venit
Tu, mama micelor copile!
Eu știu că și'n aceste zile
Tu plângi pe al tău copil dorit,
La zâmbet, cerul azi ne chiamă,
Sunt Paștile, nu plânge mamă!

Autorul Baladelor și Idilelor, ne-a dat „Moartea lui Fulger” și „Nunta Zamferei” și alte frumoase creațiuni, dar „Povestea unei coroane de oțel” și „Războiul nostru pentru Neam” — scrise de el încă erau citite cu mare sete de toată suflarea românească.

Dacă dela locul acesta am vorbit însă mai mult despre sufletul său religios, — intenționez prin aceasta să apelez la clasa noastră cultă de azi, să nu uite că marele Coșbuc a iubit neamul său, dar nu a uitat nici de Dumnezeu.

De aceea trecătorile trecând pe lângă

nostru ceresc și adevărat vă grăesc eu vouă măi fraților că dacă noi vom ajunge la Putere nu numai că vom îndeplini cu sfințenie toate câte vi le-am înșirat aici, în auzul tuturor, dar vom face și miunea minunilor și de care se vor îngrozii toți dușmanii noștri politici. Vom face din miel oale, din ied capră, din vișel vacă ori bou, și din mânzi lepe și cai, căci avem multă și mare nevoie de Cai în țara românească, căruțele noastre fiind multe și toate trebuiesc trase, știindu-se că noi nu umblăm cu automobile în alegeri ca hoții de liberali și tâlharii de averescani.

Nu vrem să mai știm de ei. Rușine lor! Jos cu ei!... să aude iar din gura agenților electorali ce în vremea aceasta au mai bent un păhăruș de răchie la Ișic Ștrul din apropiere. Apoi agenții electorali înaintează, după programul stabilit, înainte, de amatorii de scann de Deputat ori Senator din organiza-

cest monument al lui, adu-ți aminte ce a făcut el pentru neam și te adapă din sufletul lui curat.

Iar voi cel ce veți trece pe lângă monumentul istoricului Alexandru Dimitrie Xenopol, nu uitați că el a jost reprezentantul tipic a culturii naționale. Măreață faptă a săvârșit, când a dăruit Aradului vasta sa bibliotecă. Voia să ne grăiască și după moarte, că aici la grânța de vest a scumpei Români, numai prin cultura națională vom fi sentinela adevărată a geniului românesc.

În autobiografia sa, declarase, că naționalist a jost dela cea dintâi îngânard a minții pe țărâmul cugetării și ca naționalist va trece în pământ. A servit ideea națională română cu sfințenie. În scrierile lui, iubirea de neam și de țară este cea mai aleasă preocupare, lăminată de studii juridice, despre cari spunea că sunt absolut necesare unui istoric.

Prin teoria sa despre istorie, era cunoscut chiar streinătății și de multe ori a jost invitat la congrese internaționale și să țină cursuri la Sorbonne. Istoria Românilor din Dacia Traiană este operă de mare valoare. Astfel monumentul lui aici, în partea apuseană a țării, este un indiciu, că neamul nostru este chemat a colabora cu nașlurile mari ale Apusului la ridicarea spiritualității în omenire.

Dacă în clipa aceasta bucuria bisericii noastre a voit să fie în chip de săvârșit îmbrăcată în haina cuvântului — bucuria aceasta va fi și mai îndreptățită, dacă serbarea de azi va fi urmată de o reală purificare și regenerare a sufletelor. Noi stăm gata să contribuim cu toată munca și jertfa Noastră la adevărata înălțare a sufletelor, la progres necontentit și vecinic, care nu admite oprire.

Nădejdea Noastră este nărmurită că precum isvorul mic prefăcut în râu, este purtător de corăbii, — așa și centrul cultural și național al Aradului de ieri va purta falnic ideea națională română și flamura solidarității românești, — cari se vor adăpa și din geniul marilor scriitori români Gh. Coșbuc și A. D. Xenopol.

Cu această fericită nădejde să strigăm:

Trăiască Maj. Sa Regele nostru Mihail I.

Trăiască România!

ROMÂNI! sprijiniți meseriașii, industriașii și comercianții români.

ția județeană, prin d. Mihalache de picioare și de mâni și ducându-l pe sus cellalți strigă cât îi ține gura: „Ura! Trăiască Mihalache! Trăiască Mantu! Trăiască partidul!”

În această învălmășeală demagogică bietul badea Toader din cutare sau cutare sat pleacă cu capul buimăcit și cu sufletul zăpăcit că numai partidul marelui Sfânt Iuliu Mantu poate face ordine și regulă în țară. Crudă amăgire căci nu peste prea multă vreme bietul de el s-a convins, până în măduva oaselor, că acest soi de oameni au întrecut pe toți în Demagogie, că din toate câte au făgăduit cu vârf îndesat nimic nu a jost realizat și că tocmai contrarul s'a întâmplat din toate câte s'a promis cu vagonul și s'a dat cu găleata.

În orice caz noi Cuziștii trebuie să fim recunoscătorii țărănilor pentru credulitatea și naivitatea lor, cu atât mai mult că adevărul nostru sfânt și curat

Memoriul mecanicilor dela căile ferate.

Prezentându-se delegațiunea mecanicilor cu un memoriu la dl Director general ing. St. Vidrighin, dl director le-a spus între altele: „...Aveți dreptate dar nu sunt bani; trebuie să se facă eforturi pentru îndreptarea căilor ferate. Nu suntem contra măsurilor de îmbunătățire a stării personalului, ci cu toții le dorim, înfăptuindu-le când va fi posibil...”

Față de aceste declarații categorice și de situația critică a corpului mecanic. „Asociația profesională Tracțiunea” care are datoria de a apăra pe căi legale interesele membrilor săi — aduce la cunoștința Guvernului și Direcției Generale a Căilor Ferate următoarele:

Corpul mecanicilor conducători de locomotive C. F. R. nu este o clasă de sinecristi, care ar îngreua inutil bugetul țării, ci muncitori specializați, cari îndeplinesc cea mai grea muncă ziua și noaptea pe imtemperțiile cele mai grozave și cu răspunderea vieții și avutului lor.

Nu cerem favoruri, ci un trat omenesc aducându-ne la situația corespunzătoare din 1916.

Pentru convingerea deplină a marilor noștri și a opiniei publice să se institue o comisie din: parlamentari, ziariști, profesioni publici și private, etc. care să ancheteze doleanțele noastre și să ne ne asiste în serviciul pe locomotivă, spre a înțelege nevoile noastre și suferințele care au ajuns la capăt.

Se va constata atunci ce grea mișune avem, cum ne-o exercită și cum curg amenzile, condamnările fără drept de apel și cum din cauza muncii excesive ne abrutizăm, ne îmbolnăvim și invalidăm înainte de vreme și cum se năruie profeslunea noastră, deoarece elementele bune capabile să îmbrățișeze această meserie, nu se mai prezintă fiind nerăspunși pe merit.

Peste 25 la sută din numărul nostru sunt retrași depe locomotivă pentru infirmități incurabile și cifra sporește mereu, din cauza prostului tratament și a condițiilor în care lucrăm.

Apelând la cei în drept și la opinia publică, vroim să arătăm greu împas prin care trecem și voința ce o avem de a eși cu un ceas mai înainte din situația în care ne aflăm.

Secretar, Băduleșteanu

Preș. G. Iosfescu

Rugăm achitați abonamentul!

Jidani suspecti, aduși de cele vânturi exploatează minele din valea Deznei!

În vara anului 1928 au apărut în valea Deznei 4 jidani, despre cari nimeni nu știa că cine sunt și de unde au răsarit. Unii credeau că au venit din Portul Marsiliei. Nu vorbeau nici o limbă cum se cade, știau puțin românește, prost limba germană, iar între ei vorbeau jargon. Lumea bănuia că sunt niște străini nepoftiți, ba alții vedeau în ei spioni bolșevici, până într-o bună zi mare a fost mirarea când lumea se trezi că se dau jos din automobilul D-lui primpretor de pe atunci Dr. Petica și împreună cu D-l primpretor s'au dus să-l vadă ceva mine de fer și au făcut legături comerciale. De atunci încoace tot mereu îl vedeai în Dezna pe acești indivizi nepoftiți, dar nimeni nu îndrăznea să zică nici un cuvânt, văzând că se bucură (?) de protecția administrației. S'au pus jidanii la lucru în minele din dealul Ponoras, și au deschis două șine-mine una au numit-o Regina Maria iar alta „Dr. Petica“. Eram tocmai în gară la Dezna, când s'au adus dela Șebîș cărucioare și șine dela Soc. Arad-Brad, care are carieră acolo, și s'au început munca cu bieții țărani români, cari munciau din greu, și erau plătiți mizerabil, așa că și la sărbătorirea Paștelor deși aveau de primit zeci de mil de lei, pentru cari munciseră, nu au văzut nici un ban, rămânând unii chiar fără hrană. Fugit-au bieții oameni dela Șebîș, la Arad, ba au volt să meargă chiar și la Cernăuți de unde afirmative ar fi acești jidani. Nu cutezau însă să zică nici un cuvânt căci erau amenințați de argații jidanilor că vor suferi consecințele, în urma legăturilor, ce le-ar avea jidanii. Jidanii, fiindu-le frică de muncitori cari se vedeau înșelați, câteva luni nu s'au arătat.

Acum însă iarăși au apărut. Și am auzit dela un domn din Dezna, că doi din acești jidani, cu numele Selermann și Becher și-au tras reciproc câte o sfântă de bătaie într'un restaurant din Arad, strigând unul altuia că este falsificator etc.

Interesându-ne de acești jidani am aflat, că Selermann ar fi fost urmărit de poliția din Cernăuți în chestie penală, iar în zilele aceste celalalt jidan Becher a fost citat la jandarmeria din Șebîș fiind denunțat de tovarășul său Max Selermann, că nu are hârtiile în regulă. Povestesc oamenii, cari au fost în gara Șebîș că i-au văzut pe acești 2 jidani scuiându-se înjurându-se în fața lunei de acolo.

Frumoasă tovarășie.

Nu crede administrația, că ar fi mai bine ca în loc de protecție, să le facă o legitimare mai serioasă, și să-i expedieze de pe aici? Așa-știu că în Palestina încă sunt mine de fer!

Și încă un lucru: muncitorii spun, că s'a scos până acum 200 vagoane de fer și mangan, un minereu foarte scump. Se pune deci întrebarea onoratei Administrații financiare, ce impozit au plătit acești indivizi? nu cumva să o șteargă de aici, fără a-și îndeplini nici o obligație față de Statul român!

Atragem serioasă atenția D-lui Prefect asupra acestor indivizi, căci ei ca să inducă lumea în eroare afirmă că, sunt puși — pasămi-te — sub scutul d-lui pretor Dr. Petrica Petica ceea ce ni se pare a fi un neadevăr, și părerea noastră s'ar putea — sperăm — confirma prin o anchetare severă și serioasă, fiindcă nu putem permite ca muncitorii români să fie exploatați de jidani și să nu-și primească cinstit prețul muncii lor sau ca fiscal să fie frustrat și ca autoritățile noastre, în special Administrația, să fie calomniate!

Atragem atenția d-lui Prefect asupra jidoavei Kornis Izsoné din Str. Eminescu No. 18, care în nemărginită-ură față de biserică, neamul și statul nostru, nu ține cont de legea repaosului duminical, ci în acea sf. zi își îndeplinește cele mai mari și mai murdare lucrări cu angajatele creștine. Iupă-neasa își permite ceea ce legea nu-i permite nimănui, nici particularilor și nici societăților publice ori private.

INFORMAȚIUNI.

Rugăm pe onorații și iubiiții noștri abonați, să binevoiască a ne trimite costul abonamentului restant și cel de pe anul corect, prin mandatul poștal și conform adresei alăturate la ziar.

Avem cheltueli foarte mari, avem datorii de nu mai știm de capul nostru, și nu mai suntem în stare să achităm nici interesele după datorii, Deci rugăm cu insistență trimiterea abonamentului ca să putem asigura apariția regulată a ziarului și să putem aranja, cel puțin în parte datorile insuportabile.

Și spre scopul acesta rugăm — afară de costul abonamentului — un oare care sprijin material și pentru fondul de rezistență din partea celor binețiuți sau mai nobili la suflet, indiferent dacă au achitat sau nu abonamentul.

Avem atâți d. abonați, cari de ani de zile n'au achitat nici un ban în abonament și trebuie să o spunem sincer, că cei mai răi platnici sunt d. proști, deși noi credem că d-lor ar trebui să premeargă cu exemplu și în privința aceasta. Și ca să dovedim afirmațiunile noastre vom publica începând cu No. 25 numele abonaților răi platnici, fie că numai au fost, fie că sunt și în prezent abonați.

Administrația ziarului.

Bilanțul societății forestiere „Lomăș“ arată la un capital de 4 $\frac{1}{2}$ milioane, un profit de aproape 3 $\frac{1}{2}$ milioane.

Și dacă bilanțul este real, nu ascunde nimic trebuie să ne întrebăm indignați, cum se se poate una ca aceasta?

Bieții muncitori sigur sunt foarte rău plătiți, deși își rup oasele cu lemnele..... Și am fi curioși să știm după cât a fost impozitată această firmă?

De ce nu se publică cât impozit plătește fiecare contribuabil? Am cerut acest lucru de atâtea ori! Cine are interes să se ție în secret?

Il vom publica totuși noi cândva!

Unele ziare s'au supărat pe dl ministru Bocu Sever, că ar fi zis, sau scris că România Mare este înainte de toate o operă divină. De ce această supărare? Când știut este că dl S. Bocu care și el însuși fiind o creațiune divină, de un timp încoace călătorește numai în vagoane salon și umblă cu capul prin nori.

Și acea încă este adevărat că dacă D-zeu sf. nu făcea România Mare, nici dl Bocu nu ajungea ministru până-i „hău“!

Este știut că Dl Mihail Burileanu directorul ziarului „Ordinea“ din București a fost condamnat la 15 zile închisoare, pentru un articol scris la adresa d-lui subsecretar de stat Dr. Dobrescu.

Dl căpitan Gheorghe Beleuța inv. de război adresează d-lui director condamnat o foarte însuflețită scrisoare deschisă, care cuprinde și următoarele:

Mângâiați-vă căci pe un om cinstit, pe un om ce ș'a făcut și își face datoria, pe un om muncitor nu-l pot omori asasinii morali, nici cu sabia, nici cu focul, nici cu apa, nici cu pana Sărădarului și nici cu presa de scandal și de șantaj...“

Dl căp. Beleuța este un cunoscut conducător al L. A. N. C. și judecă și face așa cum îi dictează conștiința lui de bun și cinstit român.

Liga Națiunilor își ține de data aceasta ședințele în orașul Madrid capitala Spaniei.

Este de remarcat că trenul cu care au sosit la Madrid reprezentanții Franței, Polonei și României a fost primit în gară cu onoruri speciale și oaspeții au fost salutați la scoborârea d'n tren de însuși d. Primo de Rivera, președintele consiliului și dictatorul Spaniei, iar trenul a fost condus de mecanicul duce de Saragossa.

Jidani, prin ziarul „Aradi Köziöny“ din 9 Iunie, strigă în gură mare, să se audă în toată lumea că ei, jidani din Ardeal, au fost, sunt și vor rămâne unguri, până va exista și numai un singur ungur pe cuprinsul pământului.

Oare guvernele țării românești a României Mari vor auzi acest strigăt și vor înțelege care le este datorința?

Jidani din Ardeal sunt ai dracului de șmecheri. Ei își zic: frații noștri de dincolo, adică jidani din Vechiul Regat sunt Români. Dacă lehoa și finanța internațională jidovească nu va putea nimici România Mare, noi vom trăi ca jidani unguri sub scutul fraților, iar dacă ne va reuși să dismembrăm România-mare, noi ne vom putea bate mai tare cu pumnii în piept că am fost și am rămas unguri „dija“.

Dar socoteala de acasă nu se numerește cu cea din țarg și L. A. N. C. în scurt timp le va pune botul pe labe, nepermițându-le să-și bată joc prea mult de țară și neamul românesc.

Se vorbește de un apropiat război între China și Rusia.

Bine ar fi să înceapă Rusia un război, că atunci zilele bolșevismului ar fi numărâte!

În Lemberg au avut loc — săptămâna trecută — mari demonstrații contra jidanilor pe urma cărora au suferit pagube însemnate. Multimea a devastat, făcând praf și cenușă două tipografii jidovești, casele particulare a jidanilor și sinagoga. Locul pe unde au fost demonstrațiile era plin cu sânge și pericuni jidovești.

Și pentru ce toate acestea? Pentru că obraznicii de jidani-purăți în ziua Domnului, când trecea procesiunea pelângă internatul Idș în semn de batjocoră au cântat cântece jidovești pornografice. Obraznicia a fost răzbutată. Foarte bine.

Este curios, că băiatul șefului partidului conservator, și a fostului prim-ministru al Angliei Baldwin este un conducător al partidului socialist și probabil va ocupa postul de subsecretar de stat în noul guvern.

Și cu toate acestea, uite Domnule! că nu numai el, tatăl și fiul nu s'au luat de gât, dar nici între ceilalți candidați și alegători n'a fost nici o ciocnire, nu s'a vărsat nici un strop de sânge! Dar la noi?

Ca la noi la nimeni!

Cum se învață în Turcia alfabetul latin. Mustafa Kemal dictatorul Turciei a dat ordin ca de aici înainte și Turcii să scrie cu litere latine (litere pe cari le folosim noi) literile arabe cari se folosiau până acum fiind încurcate. Pentru a sili pe toți să învețe acest alfabet între altele a dat ordin ca ofițerul stării, civile să nu cunune pe tinerii cari nu știu scrie și ceti cu litere latine.

Se știe că azi și Turcii încheie căsătorii în toată rândulala ca și popoarele din Europa. Nu-și mai cumpără — dar nici de vândut nu le mai vând — soțiile ca până aci. Nici nu au dreptul — cine e nebun să se facureze cu mai multe mueri, când și cu una singură ai destul năcaz pe cap. —

PRIMARIA Comunei Curtici.

Nr. 1304 | 1929.

Publicațiune.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de repararea padimentului și rezervoarului, precum și înlocuirea cârligelor de acățat dela abatoriu comunal, să publică licitațiune publică care se va ținea la Primăria comunei Curtici în ziua de 4 Iulie 1929 ora 10 a. m. cu oferte închise și sigilate.

Licitatiunea se va ținea în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Curtici la 27 Maiu 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA comunei Curtici.

Nr 1305 | 1929.

Pulicațiune.

Pentru furnizarea materialului necesar la instalarea unui cazan și troacă pentru abatoriu comunal, se publică licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, care se va ținea în ziua de 4 Iulie 1929 ora 10 a. m. la biroul Primăriei com. Curtici.

Licitatiunea se va ținea în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Curtici, la 27 Maiu 1929.

Primăria.

No. 599 | 1929.

Publicațiune.

Rămânând fără rezultat licitațiunea ținută în ziua de 13. Maiu 1929 se fixează a doua licitație pe ziua de 6. Iulie 1929 ora 11 a. m. în localul primăriei comunale Glogovaț pentru arendarea pe un an a:

1. Dreptului de pescuit al lacului de lângă comună, prețul de strigare 1500.

2. Vânzarea a 10 măji de grâu. Glogovaț, la 10 Iunie 1929.

Primăria.

No. 826—1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința publică, că pentru procurarea lemnelor de foc pe seama primăriei și a școalei de stat în cantitatea de 8 vagoane se va ține în ziua de 20. Iulie ora 9 a. m. în localul primăriei din Glogovaț, licitațiune publică cu observarea dispozițiunilor referitoare ale legii Contabilității publice.

Glogovaț, la 10 Iunie 1929.

Primăria:

Cetiți și răspândiți ziarul
"Apărarea Națională"

Tip. f. Dieceane, Arad

Palatul Cultural, pentru Biblioteca